

bygger man også nogle kriterier og nogle netværk op, som holder længere end til det økologiske og faktisk også bærer det sociale.

Derfor har jeg sagt så tit, når vi har diskuteret disse ting, at når vi taler om bæredygtighed, taler vi både om økologisk og social bæredygtighed. Det er den udfordring, vi giver kommunerne, og det er det, vi giver dem redskaberne til at løse.

Så var jeg selvfølgelig lidt overrasket over hr. Jens Hald Madsens udmelding om skjulte dagsordener. Jeg vil gerne sige til hr. Jens Hald Madsen: Man kan godt gå så længe herinde på Christiansborg, at man tror, der er skjulte dagsordener bag hver eneste pille. Det er der ikke. Dem opfinder man selv. Og når man opfinder dem selv, bliver ens syn på tingene desværre meget ofte forvrænget, og det skal man passe lidt på med, for dermed kommer de ting, man også gerne vil præcisere som særdeles positive, måske ikke til at fremstå så klart.

Der var dog én ting – jeg ved ikke, hvordan det kom over hr. Jens Hald Madsens læber – men han sagde, at det faktisk var et genialt forslag. Så langt vil jeg ikke gå, men det er et godt forslag, og det er rimelig fornuftigt.

Så blev der harceleret over, at vi skulle blande os i kommunernes planlægning. Jeg vil overhovedet ikke blande mig i kommunernes planlægning, hvorfor skulle jeg dog det? De kan da selv planlægge. Men jeg vil gerne være med til at give dem redskaber til at samordne på tværs af deres egne strukturer, og det er derfor, vi foreslår den helhedsorienterede byfornyelse. Det er ikke en begrænsning af kommunernes kompetence. Det er et tilbud, som de kan bruge, som de vil.

Det vil sige, at der her er tale om frivillighed; det er der for øvrigt i alle de fire søjler. Det er en frivillighed, hvor kommunerne kan tage det ene eller det andet eller det tredje eller det fjerde element. Det må de selv om, og de må også kombinere det på kryds og tværs, alt efter hvad deres behov er.

Men det kan da ikke være rigtigt, at Venstre, fordi Roskilde ikke vil være med, vil fraskrive andre kommuner muligheden for at lave en helhedsorienteret byfornyelse, hvis de gerne vil. Det er dér, skillelinjen går. Selv om man kan have en opfattelse af, at lokalplaner og byplaner er tilstrækkelige redskaber – det vil jeg ikke afvise at de er i en række kommuner – vil jeg konstatere bl.a. på baggrund af de projekter, vi har lavet med kvarterløft og andet, at der altså

også er behov for, at man ude omkring tænker det sociale sammen med det kulturelle og det planlægningsmæssige for at få en helhed ind. Det er det, vi giver tilskud til, og i øvrigt, og det er til både hr. Villy Søvnald og hr. Keld Albrechtsen, også til beboerinddragelse.

Det er vigtigt at have beboerne med, for hvis man ikke selv er aktivt med i, hvordan ens kvarter skal være, får man en fornemmelse af, at man får trukket noget ned over hovedet. Hvis man er aktiv og dermed bliver medspiller, er det også nemmere at se de konkrete ting ud fra en helhedsbetragtning.

Jeg vil gerne advare imod det synspunkt, som jeg har hørt gentagne gange, og som jeg også selv har været tilhænger af: Vi skal bare ordne det med det utidssvarende, så er problemet løst.

Der var også engang, da jeg troede, at når vi bare fik ordnet vandforureningen, havde vi løst det problem. Jeg er blevet meget klogere. Jeg er blevet så klog, at jeg kan se, at tingene skal ses i en helhed, og hvis man vil løse delelementer eller enkeltelementer som f.eks. det utidssvarende, må det også ses i den helhed, som det er en del af, for det står ikke isoleret. Det er derfor, helhedsbetragtningen er kommet ind som et bærende og fremtidsorienteret element for de kommuner, som vil bruge det.

Dernæst har der selvfølgelig været en lang række andre tilkendegivelser også inden for de enkelte områder. Et spørgsmål lød: Kan vi forestille os at bruge flere penge på det helhedsorienterede efter nogle år? Nu skal vi jo evaluere hele loven om tre år, og så ved vi mere om, hvad der er behov for. Men jeg vil gerne sige som mit synspunkt: Hvis jeg skulle komme med en melding, skulle dette lovforslag faktisk hedde forslag til lov om byfornyelse og byudvikling, men det har vi afstået fra, fordi vi ikke har erfaring nok.

Det skulle gerne være sådan, at når vi får disse erfaringer, kunne vi få det bypolitiske placeret mere centralt i samarbejde med Miljøministeriet, der har planlægningsdelen. Det er så det videre aspekt i det, og derfor er det vigtigt, at vi har disse midler.

Så kan man sige som hr. John Vinther: Det er godt, at det ikke er mere end 150 mio. kr. Men de 150 mio. kr. kunne jo bruges fornuftigt. Jeg kan da henvise til en kommune, som i øvrigt har konservativ borgmester, hvor man har lavet den første bæredygtige byplan i Danmark, nemlig Frederiksberg Kommune, og jeg er sikker på, at hr. John Vinther derude synes, at det her kunne